

SUOMEN SHAKKI

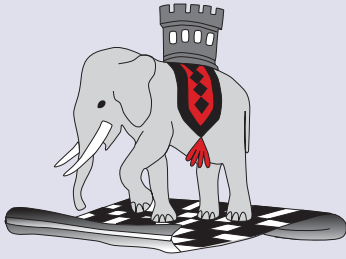

BREMENISSÄ

Weserstadionin käytävien seinistä löytyy niin kuuluisien jalkapalloilijoiden jalan- ja kädenjälkiä kuin shakki-lautakin. Tammer-Shakin juniorit kävivät mittaamassa taitojaan saksalaisia nuoria vastaan.

SM-TURNAUS | NUORI BOTVINNIK | MM-EHDOKASOTTELUT

SUOMEN SHAKKI

SISÄLLYS 5 / 2011

SM-turnaus s.4

Botvinnik s. 29

MM-ehdokasottelut s. 44

Pääkirjoitus	3
SM-turnaukset 2011	4
Suomen Shakki 40 vuotta sitten	28
Nuori Botvinnik	29
Maailmanmiehen seurassa	36
Suomen Cup	38
Tammer-Shakin juniorit Bremenissä	42
MM-ehdokasottelut	44
Neckar Open	50
Kombit	55
Tim Krabbé	56
Shakkivisa	58
Kartulla kopautettua	44
Ratkaisuja	62
Kilpailukutsuja	62
SKSL tiedottaa	64

PÄÄTOIMITTAJA Marko Tauriainen, Aakkulantie 17 B 12, 36220 Kangasala, 050 5813500, marko.tauriainen@suomenshakki.fi www.shakkihistoria.blogspot.com

TOIMITUSNEUVOSTO Petteri Paronen pj., Johanna Paasikangas-Tella, Toivo Pudas, Pekka Sairanen, Osmo Särkilahti ja Henry Tanner

JULKAISUJA Suomen Keskusshakkiliitto ry KUSTANTAJA Suomen Shakkikustannus Oy PAINOPAIKKA Sälekarin Kirjapaino Oy, Somero ISSN 0355-8096

SUOMEN SHAKKI ilmestyy kahdeksan kertaa vuodessa TILAUSHINNAT 2011 kotimaahan 40,00 €, ulkomaille 55,00 €, irtonumero 5,50 € PANKKIYHTEYS Suomen Shakkikustannus Oy, Nordea 106430-204938 ILMOITUSHINNAT 2011 1/1 sivu 400,00 €, 1/2 sivu 250,00 €, 1/4 sivu 150,00 €, 1/6 sivu 120,00 € Toistoalennus 30 %, vuosialennus 50 % Hintoihin lisätään alv 23 %

Ilmoitusten hankintapalkkio 30 % SEURAAVA LEHTI ILMESTYY SYYSKUU LOPUSSA, AINEISTO PÄÄTOIMITTAJALLE 28. ELOKUUTA MENNESSÄ

SAAPUMATTA JÄÄNEET LEHDET Timo Munukka 050 9310608, timo@munukka.net OSOITTEENMUUTOKSET Henry Fordinkatu 5 C, 00150 Helsinki, 044 3264130, skst@kolumbus.fi

Kimmo Telenius
 p. 050 3017425
 kimmo.telenius@gmail.com
 www.koulushakki.fi

Pelataanko Suomessa shakkia vielä 2100-luvulla?

Aika ajoin käydään *Suomen Shakkissa* ja muilla suomalaisilla shakkifoorumeilla tervettä keskustelua lajimme kehittämisestä ja uudistumisesta. Mm. *Suomen Shakin* viime numerossa päätoimittaja toi esiin perinteisen kysymyksen shakin asemoinnista yhteiskunnassa, ja sitä edellisessä numerossa moninkertainen Suomen mestari kantoi huolta shakin markkinoinnista.

Olen samaa mieltä kirjoittajien kanssa, että pohdinta on paikallaan ja ”jotain tarttis tehä”. 80-luvulta lähtien olemme koko ajan menettäneet jotakin: pelaajia, toimitsijoita, kisoja, rahaa, näkyvyyttä. Jälkiviisaasti voi todeta, että olemme eläneet liian kauan status quo –tilassa. Siihen on vaikuttanut voimattomuuden tunne muutosten edessä ja uudistushaluttomuus silloin, kun olisi pitänyt tarttua toimeen.

Mitä sitten pitäisi tehdä? Rajalisten voimavarojen oloissa aatokset ja teot on suunnattava kaikkein tärkeimpiin asioihin. Mutta mitä se kaikkein tärkein suomalaisen shakkielämän kannalta on?

Tärkein asia on luonnollisesti itse shakin pelaajat ja heidän lukumää-

ränsä. Ilman riittävää määrää pelaajia meillä ei ole kunnollisia kisoja, ei riittävästi aktiiveja, heikot taloudelliset näkymät ja menetämme lopunkin näkyvyyden. Toisaalta voi kysyä, mitä teemme hyvin järjestetyillä turnauksilla, ylimääräisellä jack-potilla tai Hesarin shakkipalstalla, jos meillä ei ole enää pelaajia niistä nauttimassa.

Tällä hetkellä elämme pelaajamäärän kehityksessä niukkuuden alarajoilla. Monet normaaleinakin pidetyt toiminnot vähentyvät ja jäävät lopulta kokonaan tekemättä, jos pelaajamäärä vielä pienenee. Niinpä ydinkysymys shakin kamppailussa elintilasta on nykyisten pelaajien säilyminen lajin parissa ja uusien pelaajien houkuttelevaaminen mukaan toimintaan. Pitkällä aikavälillä tarvitaan välttämättä uusia pelaajia.

Kokemus on osoittanut, että nykyisillä rakenteilla ja toimintatavoilla varsinkin uusien pelaajien houkuttelevaaminen shakkikisoihin on vaikeaa, ehkä jopa mahdotonta vähänkään laajemmassa mittakaavassa. Shakkiväen on uudistuttava ja keksittävä uusia tapoja tuoda lajiaan esiin. Shakkilinnan ideoinnilla

loistava esimerkki. Kaikki internetin mahdollisuuksia hyödyntävät keinot ovat myös erinomaisia, mutta valitettavasti niiden kehittämisessä monet meistä aktiiveista ovatkin passiiveja.

Lähikuukausien aikana otetaan käyttöön liiton uusi nimi (Suomen Shakkiliitto), avataan liiton uudet internetsivut (www.shakkiliitto.net) ja siirrytään fyysisesti uusiin avariin ja siisteihin tiloihin uudelle Shakkiareenalle (Helsingin Pitäjänmäellä) sekä valitaan liitolle uusi puheenjohtaja. Vaikka ne eivät tuo suoraan yhtään uutta pelaajaa, luovat ne edellytykset uudistumiselle ja uusien toimintatapojen löytämiselle.

Tarvitaan uusia vastuunkantajia, tuoreita aatoksia ja ennakkoluulottomia asenteita, ettemme asettaisi enää esteitä toiminnan kehittämiseksi vaan tukisimme kaikkea uutta luovaa. Shakkiväen on aika ottaa rohkeita askelia eteenpäin ja rakentaa suomalaisen shakkielämän tulevaisuus, jotta Suomessa pelattaisiin shakkia vielä 2100-luvulla.

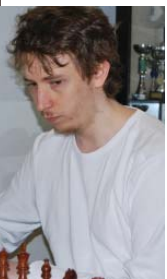
Tuomo Halmeenmäki
 Suomen Shakkiliiton pj 2008–2011

2. KvM Mika Karttunen
elo 2415, selo 2442

3. KvM Sampsa Nyysti
elo 2339, selo 2313

1. KvM Mikael Agopov
elo 2425, selo 2429

4. Teemu Pudas
elo 2195, selo 2220

5. KvM Mikael Nouro
elo 2330, selo 2338

6. KvM Petri Kekki
elo 2349, selo 2319

7. KvM Miikka Mäki-Uuro
elo 2335, selo 2305

8. Panu Laine
elo 2207, selo 2204

9. FM Vilka Sipilä
elo 2308, selo 2372

10. KvM Joose Norri
elo 2319, selo 2302

Yleinen SM 11.–19.6.2011

Poikkeuksellista kamppailullisuutta ja Agopovin ylivoimaa

Teksti: Panu Laine

Kuvat: Toivo Pudas ja Marko Tauriainen

2000-luvun SM-turnauksen kriisi

Yleinen SM on viime vuosina kärsinyt suoranaisesti osanottajapulasta ja taso on ollut suorastaan luvattoman heikko, kun mukaan on pääsyt jopa alle 2200-luvuilla. Kielirikko tämä kehitys shakin hiipumisesta Suomessa vai Suomen mestaruuden arvostuksen heikentymisestä, kun vertaa osanottoa vaikkapa 1980-luvun vuosiin, jolloin lähes koko kansallinen kärki oli mukana kilvoittelemissa olympiajoukkuepaikoista ja mestaruudesta. Myös turnauksen pelitapa on hakenut muotoaan sekä osanottajamäärän että pelitavan puolesta – tämän vuosituhannen puolella on vuosina 2000–2001, 2003, 2005–2007 pelattu 9 kierroksen vajaakierrossysteemillä 14–20 pelaajan voimin, kun taas kunnianarvoisa täyskierroskilpailu 10–12 pelaajan voimin on jatkanut takavuosien SM:n perinteitä vuosina 2002, 2004 ja 2008–2011.

Toivon, että SM saisi sen arvolle sopivan, kunniallisen ja vakiintuneen muodon myös tuleville vuosil-

le. Osanottajien kesken vallitsi suuri myönteisyys täyskierroskilpailun puolesta – oli se sitten 10 pelaajaa välivuosina ja 12 pelaajaa olympia-vuosina tai joka vuosi nykytuotoisena. SM on kuitenkin suomalaisen shakin näyteikkuna, jossa maamme aktiivisen parhaimmiston pitäisi pelata mestaruudesta ja tärkeimmistä edustuspaikoista, joten pidetään siitä hyvää huolta.

Uuteen vuosikymmeneen uudella innolla

Vuoden 2011 turnaus oli iloinen ja positiivinen poikkeus aikaisempien vuosien tasokriisistä: 10 pelaajan täyskierroskilpailussa oli mukana peräti 7 kansainvälistä mestaria(!), 1 Fide-mestari ja 2 mestaria, joista toinen oli – sanoisinko ”uunituore”. Kahtena edellisenä vuotena KvM:iä oli mukana vain kaksi. Myös peräti seitsemän pelaajaa on jossakin vaiheessa edustanut Suomea olympiajoukkueessa, joten vankkaa kokemusta oli paikalla. Mukana oli kaksi viisinkertaista Suomen mestaria: Mika Karttunen ja Joose Norri. Joose saavutti ensimmäisen mestaruuden jo 20 vuotta sitten – vuonna 1991.

Vain harvalukuiset suurmestarimme olivat muissa kiireissä eivätkä lähteneet kilpaan mukaan – tosin Nybäckii lukuun ottamatta pelaavat suurmestariamme alkavat olla tämän turnauksen ikähaitarin ulkopuolella (ottakaa tämä provokaationa!). Kah-ta pelaajaa lukuun ottamatta osal-listujat olivat 30 parhaan joukossa aktiivipelaajien (s)elolistalla.

Mielenkiintoinen oli myös osanottajien ikäjakautuma: varsinaisia junioreita ei mukana ollut, Touko Setälällä olisi ollut nuorten SM:n kiintiöpaikka, ja Daniel Ebeling oli toisella varasijalla huippuselon perusteella ja hän olisi ollut erittäin kiinnostava pelaaja tässä joukossa. Selvästi nuorimmat (syntymävuoden perusteella) osanottajat olivat Pudas 22 v. ja Sipilä 24 v. Seuraavan ikäryhmän muodostivat Karttunen, Agopov ja Nyysti ikähaitarissa 30–33. 40 vuoden kieppeiltä löytyivät Nouro, Mäki-Uuro ja Norri. Ikäkisan voittajia olivat Petri Kekki 45 v. ja ensikertalainen Panu Laine 47 v. Olisiko kuitenkin niin, että yli 30-vuotiaat olisivat suomalaisessa shakissa ”kypsyneet” hyväksi shakinpelaajiksi ja nuorten rynnistyksen puuttuessa tulisivat dominoimaan kenttää ainakin vielä muutaman vuoden?

Paikkajaon kiemuroita

Sääntöjä siitä, ketkä saavat osallistua yleiseen SM:ään, selkiytettiin ja yksinkertaistettiin kerhojen kokouksessa keväällä 2011. Uudistukset olivat hyviä, mutta järjestäjien synniksi jäi

Naisten SM – osanottajakatoa pahimmillaan

Naisten SM pelattiin kuin ohimennen yleisen SM:n rinnalla, koska turnaukseen osallistui vain kolme pelaajaa ja jokaisella kierroksella pelattiin siis vain yksi peli. Osanottajat olivat minulle tuttuja mm. viime vuoden Nappulaturnauksesta, mikä osaltaan kertoo iästä (positiivista) ja tasosta (kyseenalaisempaa). Kriitikki tasosta ei kohdistu osallistujiin, vaan lukuisiin poissaolijoihin. Selolistalla on peräti 320 naista ja aktiivilistallakin on 69 pelaajaa, joten 3 pelaajan turnaus ei tehnyt oikeutta naisten SM:lle.

Mikä sitten olisi voinut olla syynä osanottajakatoon? Myönnetään, että listalla on paljon nuoria koululaisia, jotka ovat pelanneet vain yhden tai kaksi turnausta. Mutta missä oli vahvuusluvulla mitattuna Suomen vahvimmat pelaajat ja vanhemmat nappulansiirtelijät? Osallistuneet olivat aktiivipelaajien listalla sijaluvuilla 12, 19 ja 20 ja heidän syntymävuotensa olivat 1995, 1996 ja 1998. Onko SM:n arvostus vain niin alamaissa, että pelaaminen ja edustuspaikat eivät kiinnosta varttuneempia ja vahvempia pelaajia?

Irina Tumanova oli edellisellä viikolla pelatussa nuorten SM:ssä B-ryhmässä 7. (3½/7) ja Maria Larionova 12. (2/7) 14 pelaajan joukossa. C-ryhmässä Katariina Larionova pelasi hienosti ja oli 4. (4/7) 15 pelaajan joukossa, eli turnauksen vanhimmissa ikäryhmissä he olivat menestyneimmät nuoret naiset. Heidän lisäksi nuorten SM:ssä pelasi 8 tyttöä eli yhteensä 11 pelaajaa. Tämä joukko olisi tehnyt naisten SM:stä hienon kisan – puhumattakaan vanhempien pelaajien mukaantulosta!

Lähtötilanne

Käännetään silmälasit tuolta tummanpuhuvista väreistä johonkin heleämpään ja katsotaan, mitä mitalistit tekivät laudan ääressä. Ennakkosetelmissä Irina Tumanova oli selvä ykkössuosikki 250–300 selopisteen vahvuuslukueroon turvin ja Larionova

Naisten SM-turnaus 2011

1	Irina Tumanova	1731	3½
2	Maria Larionova	1413	1½
3	Katariina Larionova	1489	1

Irina Tumanova oli omaa luokkaansa osanottajakadosta kärsineessä naisten SM-turnauksessa.

van sisaruksista Katariina oli Mariaa hieman luvuissa edellä. Kaikki ovat kokeneita turnauspelaajia nuoresta iästään huolimatta, sillä jokaisella oli yli 300 selopeliä takanaan. Heille oli varmasti omanlaisensa mielenkiintoinen kokemus pelata yleisen SM:n yhteydessä digilautoilla – en saata kuvitella muuta tilaisuutta, missä näin suuret vahvuuslukuerot kohtaavat säännöllisesti kierroksesta toiseen saman pelialin sisällä.

Pelitapahtumia

Irina oli pelivahvuudeltaan omaa luokkaansa eikä antanut mitään mahdollisuuksia Katariinalle ja Marialle taistelussa mestaruudesta. Hän voitti kolme ensimmäistä peliään ja sopi neljännessä tasapelin 15 siirrosta. Voitot tulivat vakuuttavasti 31, 29 ja 29 siirroissa, eivätkä ne jättäneet sijaa jossittelulle.

Taistelussa himmeämmistä mitaleista sisarukset voittivat toisensa ristiin,

joten hopea ratkesi viimeisellä kierroksella Marian hyväksi lyhyellä tasapelillä Irinan kanssa. Jos Irina olisi tämän pelin voittanut, olisivat kaikki vertailut menneet tasan ja himmeämmät mitalit olisi ratkaistu viidennellä vertailumenetelmällä Sonnerborn–Bergerin, voittojen lukumäärän, keskinäisten pelien ja kärjen jälkeen arvalla, mutta onneksi tähän ei tarvinnut mennä.

Mietteitä

Vetoan teihin, hyvät naispelaajat, pelatkaa ensi vuonna SM:ssä, että siitä saataisiin turnauksen näköinen kilpailu. Kyse on kuitenkin Suomen mestaruudesta ja se on tavoittelemisen arvoinen. Myös turnauksen puitteet ovat hyvät, joten esim. 8–10 pelaajalla siitä saataisiin hieno tapahtuma. Unohtamatta kiitosta pelaajille, jotka tulivat mukaan tavoittelemaan Suomen mestaruutta!

Panu Laine

Seniorien SM – Hurme jatkoi voittokulkua

Seniorien SM pelattiin viikkoa ennen yleistä ja naisten SM:ää niin ikään Shakkikodissa Helsingin Merihaassa. Mukana oli 10 kunnianarvoisaa vanhempaa tieteenharjoittajaa, ja laudan ääressä taisteltiin kovaa, sillä tasapeliprosentti oli vaivaiset 16. Seniorin rajana shakissa on 60 vuotta, kun se monessa muussa urheilulajissa on 35 vuotta, joten seniori alkaa olla nimensä arvoinen shakin jalossa lajissa. Jos vaikka arvataan, että jokainen osallistuja olisi aloittanut shakin pelaamisen 15-vuotiaana, oli paikalla reippaasti yli 500 vuotta shakkikokemusta!

Tästä joukosta oli ensimmäisenä shakkimestariksi korottunut Jorma Haanpää 58 vuotta sitten(!) vuonna 1953, joten tässä yhteydessä voidaan puhua vaikuttavan pitkästä shakkiurasta. Esimerkiksi Hurme korottui mestariksi ”vasta” 1970 – 41 vuotta sitten. Toinen mahdollinen kokemuksen mittari on pelimäärä. Tosin selolistalla oleva pelimäärä taitaa kertoa pelien lukumäärästä ainoastaan 1970-luvun lopusta lähtien, ja tässä joukossa se on tietysti riittämätön mittari, mutta paras käytettävissä oleva. Tällä kriteerillä aivan omalla tuhatluvullaan oli Esa Auvinen Suomen isoimmalla pelimäärällä 3332 peliä! Haanpää pääsi Suomen listalla neljänneksi 2003 selopelillään (ja kun vahvuusluku oli 2024, piti olla tarkkana, kumpaa lukua käyttää). Muita yli 1000 pelin pelaajia olivat Kangas 31. 1489 pelillä ja Hurme 43. 1348 pelillä. Vaikuttavia lukuja nämäkin!

Myös vahvuuslukuerot turnauksessa olivat suuria – haitari ulottui 1692:sta 2260:een. Kun katsoo Suomen aktiivilistalla olevien seniorien vahvuuslukukärkeä, sieltä löytyvät top 10:ssä järjestyksessä ensin pari suurmestaria (SM Rantanen, SM Westerinen), sitten joukko mestareita Harri Hurme, Ilkka Kanko, Leo Tolonen, Thomas Ristoja, Hannu Heino, Erkki Havansi, Kaj Kivipelto ja Ilkka Sarén. Tämä joukko olisi kiehtovaa nähdä samaan aikaan samassa turnauksessa – toivottavasti sellainenkin

tilaisuus vielä koittaa! Ilahduttavasti suomalaiset seniorit ovat kuitenkin aktivoituneet viime vuosina seniorien joukkuekilpailujen kävijöinä.

Jännittäviä hetkiä turnauksjärjessä

Hurme aloitti takavuosien tapaan vakuuttavasti ja voitti neljä ensimmäistä peliään. Sitten sattui kuitenkin vahinko Esa Auvista vastaan, ja sitä seurasi tasapeli Seppo Järvisestä vastaan, ja mestaruuden suhteen kaikki oli auki: 4½/6 pisteessä olivat Hurmeen lisäksi sekä Auvinen että Alkkiomäki. Harrin hermo taisi vanhalla turnausrutiinilla pitää paremmin, sillä 7. kierroksella sekä Auvinen että Alkkiomäki hävisivät pelinsä, kun taas Hurme otti varmasti pisteen ja status quo oli palautettu. Lopputuloksissa Alkkiomäki pääsi puolen pisteen päähän Hurmeesta, kun taas Haanpää kurotti pronssille vertailun turvin ennen Järvisä.

Hopeamitalisti Alkkiomäen alkua oli myös vakuuttava – 4/5 ja ainut häviö Hurmeelle. Kierroksilta 6 ja 7 tuli kuitenkin vain ½/2, mikä käytännössä romutti mestaruushaaveet.

Haanpään turnausalku oli synkkä 0/2, mutta lopuista peleistä tuli viisi

voittoa ja vain yksi häviö ja tasapeli. Pronssia kirkkaammat mitalit olisivat edellyttäneet voittoja Järvisestä ja/tai Lylystä.

Myös Lauttasaaren Seppo Järvisellä oli vakuuttava loppukiri 3/4, mutta viimeisen kierroksen tasapeli turnauksen edetessä piristynyttä Lylyä vastaan jätti mitalin naapurin taskuun pienellä vertailuerolla.

Muilla tulokset olivat sitten vaihtelevampia ja sijoitus vastaavasti vaatimattomampi. Valitettavasti pelimateriaalia ei ollut käytettävissäni, joten peliesimerkit jäänevät toiseen kertaan.

Panu Laine

Seniorien SM-turnaus 2011

1 FM Harri Hurme 2260	7
2 Jyrki Alkkiomäki 1959	6½
3 Jorma Haanpää 2024	5½
4 Seppo Järvinen 1843	5½
5 Esa Auvinen 1967	5
6 Seppo Lyly 1864	4½
7 Petri Saharinen 1810	3½
8 Juha Hyvärinen 1775	3½
9 Mauno Kangas 1692	3
10 Martti Laitinen 1856	1

Mihail Botvinnikin (1911–1995) varttumisen maailmanluokan pelaajaksi 1920-luvulla tahditti neuvostoshakin kehityksen ja uuden venäläisen sukupolven esiintulon shakin pariin. Aleksandr Iljin-Genevski organisoï Neuvosto-Venäjälle kansallisen shakin koulutusjärjestelmän, jonka Nikolai Krylenko valjasti kulttuurien vallankumouksen keihäänkärjeksi. Botvinnikin turnausvoitot 1930-luvun puolivälissä hämmästyttivät shakkimaailmaa ja tekivät hänestä vahvan ehdokkaan maailmanmestarin haastajaksi. Kaksiosaisessa artikkelissa tarkastellaan Botvinnikin peliuran alkuvuosikymmeniä.

Petri Saharinen

Nuori Botvinnik ja neuvostoshakin nousu

Osa I: Neuvostoshakin kärkeen

Petrogradin kasvatti Mihail Botvinnik

Shakin kuuluisin koulupoika Mihail Moisejevitš syntyi 17. elokuuta 1911 Botvinnikien juutalaisperheeseen. Botvinnikit asuivat aivan Pietarin läheisyydessä Kuokkalan rajapitäjässä, Suomen suuriruhtinaskunnan puolella. Tsaarinajan Venäjällä juutalaiset kuuluivat vähemmistökansoihin ja joutuivat asettumaan heille tarkoin rajatuille asuinalueille. Vain ammatillisesti korkealle koulutettujen perheet saivat sijoitusluvan juutalaissetlementtien ulkopuolelle. Botvinnikien perhe kuului näihin etuoikeutettuihin, sillä isä oli hammasteknikko ja äiti hammaslääkäri.

Venäjän vallankumousvuonna 1917 väliaikaishallitus julisti Kerenskin johdolla maaliskuun manifestin, jossa se muun muassa lopetti vähemmistöjen sortotoimet. Lokakuun bolševikkien vallankumouksen jälkeen Leninin johtama kansankomissaarien neuvosto antoi samanhenkisen julistuksen, jonka oli valmistellut kansallisuusasiain kansankomissaari Stalin. Deklaraatio julkaistiin heti marraskuussa, ja se merkitsi myös juutalaisten hyväksymistä tasavertaiseen yhteiskunta-asemaan venäläis-

ten kanssa. Bolševikkien tarkoituksena oli rauhoittaa maan sisäistä sekasortoa voidakseen keskittää voimia sisällissodan käymiseen.

Botvinnikit käyttivät tuhansien muiden tavoin tilaisuutta hyväkseen ja muuttivat Petrogradiin eli Pietariin, josta he saivat hankittua käyttöönsä asunnon keskustan tuntumasta, Nevski Prospektin varrelta. Mihail ja hänen vanhempi veljensä Isaak aloittivat koulunkäynnin venäläisessä koulussa. Isä kasvatti poikiansa uuden monikansallisen Neuvosto-Venäjän henkeen, eikä sallinut kotona jiddiisin kielen puhumista.

Vallankumouksen jälkeiset vuodet olivat venäläisille todella vaikeat. Aluksi sodan ulkoiset paineet kohdistuivat vaarallisimmin Petrogradiin, jota uhkasi Narvajoen tasalle edennyt Saksan armeija. Leninin hallitus oli jättänyt tsaarien pääkaupungin sekasortoiseen tilaan, kun se siirtyi maaliskuussa 1918 hallitsemaan ikivanhaan Moskovan Kremliin. Petrogradissa vallitsi nälänhätä, kun talouselämä ja julkiset palvelut olivat täysin lamassa. Kaupungin väkiluku laski puoleen siitä, mitä se oli ollut ennen maailmansodan sytty-

mistä. Saksan sotilasmahdin romahdaminen syksyllä 1918 ja Trotskin perustaman puna-armeijan voitto seuraavana syksynä säästivät Petrogradin miehitykseltä ja Judenitšin valkoisen armeijan valloitukselta. Verinen sisällissota muualla maassa kesti vielä vuoden 1920 lopulle, jolloin Neuvosto-Venäjän voitiin todeta hallitsevan entistä Venäjän imperiumia läntisiä reunavaltioita lukuun ottamatta.

Tsaarien aikana kukoistanut talous- ja kulttuurielämä oli maailmansodan ja lokakuun vallankumouksen jälkeen raunioina. Suuri osa aatelistosta, talouselämän vaikuttajista, sivistyneistöstä ja taiteilijoista emigroitui ulkomaille ja vei mukanaan henkistä ja aineellista pääomaa. Maanpakolaisina he jäivät odottamaan bolševikkivaltion luhistumista. Näin ei kuitenkaan tapahtunut vaan he joutuivat seuraamaan Venäjän kehitymistä Neuvostoliitoksi.

Botvinnikien perhettä kohtasi myös onnettomuus vuonna 1920, kun äiti sairastui ja pian sen jälkeen isä jätti perheensä. Hän haki avioeron äidistä, jonka huollettavaksi jäivät molemmat pojat. Isä avioitui uudelleen venäläisen naisen kanssa,

mutta piti yhteyttä poikiinsa. Vanhempien ero ja vaikeat elinolosuhteet Petrogradin sekasorron vuosina vaikuttivat kymmenvuotiaan Mihailin elämänasenteeseen: hänestä tuli vakavamielinen ja vastuuntuntoinen nuorukainen. Mihail etsi henkistä kotia kommunistien nuorisopiireistä, joihin hän liittyi jo varhain. Mihail Botvinnik kuvasi myöhemmin lapsuutensa olleen vaikea, sillä hänen mieleensä oli jäänyt epäily siitä, että hän olisi ollut osasyllinen vanhempien eroon. Mihailin terveyskin pysyi aliravitsemuksen vuoksi heikkona koko 1920-luvun ajan ja korjaantui vasta seuraavalla vuosikymmenellä.

Juutalaisuus ilmeni Mihailissa vanhempien kunnioituksena, vaikka nämä olivat eronneet. Häntä kiinnosti yhteydenpito juutalaisnuoriin, jiddi-kielisen kansanmusiikin seuraaminen ja tanssiminen.

Iljin-Genevski elvyttää neuvostoshakin

Shakkielämässä monet Tšigorinin aikakauden mestarit pakenivat Venäjältä. Heistä kansainvälisesti tunnetuimpia olivat Znosko-Borovski, Bernstein, Levin, Aljechin ja Bogoljubov. Myös Venäjän imperiumista itsenäistyneisiin reunavaltioihin Puolaan, Liettuaan, Latviaan, Viroon ja Suomeen jäi lukuisia shakin huipunimiä, kuten Rubinstein, Flamberg, Nimzowitsch ja Salve. Muun kulttuurin lailla vanhan venäläisen shakkielämän arvomaailma luhistui. Shakilla oli kuitenkin se etu muihin kulttuurimuotoihin verrattuna, että monet valtaan nousseista harrastivat peliä. Vallankumouksen suuret nimet Lenin ja Trotski sekä puolueen ylin johto kiinnittivät huomionsa shakkiin heti ensimmäisenä vuoteen Neuvosto-Venäjän johdossa. Shakki määriteltiin yhdeksi keskeiseksi lajiksi kulttuurien vallankumouksessa.

Opetus- ja kulttuuritoimintaa organisoimaan perustettiin Vsevobutš-komissio eli kaikenlaisen opetuksen komissio, jossa shakkiharrastuksen levittämisestä koko kansan keskuu-

teen vastasi komissaari Aleksandr Iljin-Genevski. Hän oli vuonna 1894 syntynyt pietarilainen, joka osallistui kymnaasiin käytyään sosialistien maanlaiseen toimintaan, mutta joutui pakenemaan vuonna 1912 Zürichiin Leninin esikuntaan. Maanpaossa hän otti käyttöönsä lisänimen Genevski, geneveläinen. Iljin-Genevski palasi kuitenkin parin vuoden kuluttua takaisin Venäjälle ja sotarintamalle. Hän toimi aktiivisesti lokakuun vallankumouksessa ja kuului Leninin luottomiehiin, vanhan kaartin bolševikkeihin. Tästä syystä hänet siirrettiin Stalinin vainojen aikaan 1930-luvun lopulla Leningradiin. Hän kaatui myöhemmin Laatokalla saksalaisten ilmahyökkäyksen yhteydessä syksyllä 1941. Iljin-Genevski saavutti kansainvälisen mestarin arvon vuonna 1925, jolloin hän voitti Capablancan Moskovan turnauksessa. Hän oli varsinainen monitoimimies: vallankumouksellinen sosialisti, sanomalehtimies, kirjailija, shakkimestari ja -teoreetikko, diplomaatti, järjestöjohtaja ja sotilasvirkailija.

Sisällissodan aikana Iljin-Genevski toteutti ensi töikseen Vsevobutš-komissiossa maan tunnettujen shakinpelaajien rekisteröinnin. Kuvnemenntien päälliköitä käskettiin organisoimaan työläisneuvostojen shakkikerhojen käynnistäminen; kerhojen vetäjinä ja kouluttajina toimivat alueen shakkimestarit. Lokakuussa 1920 Vsevobutš pystyi järjestämään ensimmäisen Yleisvenäläisen olympiaturnauksen Moskovassa. Sen voitti Aljechin, joka asui vielä Venäjällä ja työskenteli ranskan kielen tulkkina.

Iljin-Genevski oli syntyperältään juutalainen ja perusti juutalaiskollegojensa kanssa Petrogradiin ja Moskovaan 1921 voimakkaasti kehittyvät shakkikeskukset. Petrogradin shakkiyhdistyksen perustajajäseniä olivat Iljin-Genevskin lisäksi Pjotr Romanovski, Grigori Levenfiš ja Ilja Rabinovitš. Moskovassa toiminnasta vastasi Nikolai Zubarev, jota tukivat tunnetut mestarit Abram Rabinovitš, Nikolai Grigorjev ja

Vladimir Nenarokov. Tehtäväshakin kehittämisessä Iljin-Genevskiä avustivat pietarilaiset Aleksei Troitski ja Leonid Kubbel.

Petrogradin shakkiyhdistys ryhtyi julkaisemaan lehteä *Šahmatnyi listok* (Shakkilehti), jonka levikki oli liiton perustamisvuotena 1 500 kappaletta. Viisi vuota myöhemmin lehteä painettiin jo yli 50 000. Iljin-Genevski käynnisti myös kansainvälisen shakkikirjallisuuden käännöstyön venäjäksi. Venäläismestarit muokkasivat Steinitzin, Laskerin, Tarraschin ja Tartakowerin teoksia oppimateriaaleiksi, joita tutkittiin kerhoilloissa ja kodeissa.

Vsevobutš-komission alaisia shakkikeskuksia perustettiin pian myös muihin kaupunkeihin. Ensimmäisinä ehtivät mukaan Kiova, Harkova, Odessa, Minsk, Novosibirsk ja Omsk. Shakki-innustus levisi läpi maan. Leviämistä edisti se, että shakki oli halpa harrastus ja kaikkien ulottuvilla. Elokuussa 1923 Petrogradin shakkiyhdistys järjesti toisen Yleisvenäläisen mestaruusturnauksen. Sen voitti Romanovski, joka palautti kansallisen shakkivaltikan vanhaan pääkaupunkiin. Turnauksen yhteydessä perustettiin Yleisvenäläinen shakkiliitto, jonka johtoon nimitettiin Nikolai Krylenko. Krylenko oli toiminut sisällissodan aikana pääesikunnan johdossa ja yleisvenäläisen vallankumoustribunaaalin puheenjohtajana. Hän siirsi shakkiliiton fyysisen kulttuurin neuvoston alaosastoksi, jolloin mahdollisuudet rahoitusjärjestelyihin paranivat.

Krylenko oli syntynyt Smolenskissa vuonna 1885 ja opiskellut Pietarin yliopistossa. Hän oli intohimoinen urheilun ja shakin harrastaja sekä vuorikiipeilijä, joka kiersi vuosittain alpinistien suosimissa kiipeilykohteissa. Krylenko nousi virkatehtävissään valtakunnansyöttäjäksi ja oikeusministeriksi ja oli politbyroon jäsenenä vuosina 1927–1934. Neuvostoshakin kehitykselle oli hyödyllistä saada lajin johtoon vahva poliittinen johtaja, joka pystyi antamaan sille tarvittavan taloudelli-

Gelfand haastaa Anandin MM-ottelussa

Teksti: Yrjö Rantanen
Kuvat: Marko Tauriainen

Israelilainen Boris Gelfand ei ainaakaan omista arvioinneissani kuulunut suurimpiin suosikeihin Kazanissa toukokuussa pelatuissa MM-ehdokasotteluissa, mutta tasaisissa otteluissa, joissa useimmiten jatkoon pääsijä ratkaistiin lopulta pikapeleissä, Gelfand säilytti parhaiten hermonsa ja kukisti finaalin kuudennessa pelissä venäläisen Aleksander Grištšukin muiden pelien päätyttyä tasan.

Kilpailu alkoi ikävissä tunnelmissa, kun ykkösuosikki Magnus Carlsen ei lähtenyt mukaan. Selityksiä, sekä Carlsenin omia että monien muiden, on tietenkin paljon. Oli-pa totuus mikä tahansa varmaa on, että Carlsenkin olisi joutunut lujille ottelutarjoissa, joissa olisi lyöttävä peräjälkeen kolme maailman ehdottomaan eliittiin kuuluvaa pelaajaa.

Otteluiden kahdella ensimmäisellä kierroksella pelattiin neljä normaali-peliä ja tasatilanteessa jatkettiin ensin nopeilla peleillä ja vielä tarvittaessa pikapeleillä. Käytettävät peliajat olivat 40 siirtoa / 120 minuuttia, sitten 20 siirtoa / 60 minuuttia ja lopuksi 15 minuuttia pelin loppuun saattamiseksi. Lisäksi tehdystä siirrosta sai 30 sekuntia lisäaikaa siirrosta 61 alkaen. Nopeissa peleissä miettimisajat olivat 25 minuuttia peliin + 10 sekuntia siirrosta ja pikapeleissä 5 minuuttia peliin + 3 sekuntia siirrosta. Tasatilanteessa pelattiin lopuksi vielä äkkikuolemapeli, missä valkeilla oli 5 minuuttia peliin ja mustalla 4; lisäaikaa tuli 3 sekuntia siirrosta 61 alkaen. Äkkikuolemapelissä tasapeli riitti mustilla pelaavalle voittoon.

Ensimmäisellä kierroksella oli mukana kahdeksan pelaajaa, joista amerikkalainen Gata Kamsky voitti, ehkä yllättäen, bulgarialaisen Veselin Topalovin pistein 2,5–1,5. Samoin luvuin voitti Gelfand azerbaidžanilaisen Šahrijar Mamedjarovin, mutta armenialaisen Levon Aronianin tappio Grištšukille sinetöityi vasta nopeiden

Boris Gelfand nousi yllättäen Viswanathan Anandin haastajaksi Kazanissa pelatuissa MM-ehdokasotteluissa.

pelien neljännessä yhteenotossa. Venäläinen Vladimir Kramnik puolestaan ratkaisi edukseen ottelunsa Uzbekistanin Teimur Radžabovia vastaan vihonviimeisessä pikapelissä.

Jäljelle jääneistä neljästä pelaajasta Gelfand voitti Kamskyn, ja toisen finaaliapaikan otti Grištšuk kukistamalla Kramnikin. Molemmissa otteluissa ratkaisu saatiin vasta pikapeleissä.

Varsinaisia turnauspelejä oli yhteensä 30, ja niistä peräti 27 päättyi tasan. Tämä on luonnollisesti kirvoittanut monenlaisia mielipiteitä; on moitittu järjestelmää ja jopa kaivettu esiin sadan vuoden takainen huolenaihe shakin remissikuolemasta! Olisihan toki ollut noloa, jos MM-otteluun olisi päässyt voittamatta yhtään turnaus- tai edes nopeaa peliä (entä jos Kramnik olisi voittanut Grištšukin pikapeleissä)...

Gelfand sanoi kilpailun jälkeen haastattelussa, että remissien suuri määrä johtuu perinpohjaisesta pelihin valmistautumisesta sekä pelaajien tasaväkisyydestä. Varmaan totta, mutta ehkä jo Carlsenin mukana olo olisi muuttanut asiaa. Tai ainakin itse uskon, että jos löytyy Kasparovin tai Fischerin tapainen nuori hurjapä, voidaan remissikuoleman uhka unohtaa.

Pelejä

Topalov oli ilman muuta suuri pettymys. Toisaalta Kamsky oli mainiossa vireessä, ja hän oli lähellä päästä finaaliin Gelfandin sijasta. Topalovin ja Kamskyn välisen ottelun toinen peli koitui bulgarialaisen kohtaloksi, kun hänen daaminsa jäi sivustakatsojaksi.

ENGLANTILAINEN PELI (A15)

♙ Veselin Topalov

♚ Gata Kamsky

1. ♖f3 ♜f6 2. c4 g6 3. ♘c3 d5 4. cxd5
♜xd5 5. ♖b3 ♜b6 6. d4 ♙g7 7. ♙f4
♙e6 8. ♚a3

Daami jää tähän koko pelin ajaksi. Virheenä siirtoa silti tuskin voi pitää, sillä onhan näin pelaten monasti aikaisemmin voitettukin.

8... ♜c6

9.0-0-0

Ilmeisesti uutuus, jonka Kamsky suunnilleen kumoa! Paljon paremmalta vaikuttaa aikaisemmin pelattu 9.e3 0-0 10.♙e2 a5 11.♖c5!, ja sen sijaan että olisi ahdingossa, valkean daami onkin hyvin aktiivinen.

9...♘d5! 10.♙g3 ♙h6+! 11.e3 a5! 12.h4

Tässä olisi voinut yrittää aktivoida daamin jatkamalla 12.♖c5 ♘cb4 13.♘xd5 ♘xa2+ 14.♔d2 ♖xd5 15.♖xd5 ♙xd5 16.♙xc7

12...♘cb4

13.h5

Valkean asema on kriittinen pääasiassa daamin kehnon sijainnin vuoksi. On vaikea keksiä tapaa daamin pelastamiseksi, mutta h-linjan avaaminen ei ainakaan ongelmia ratkaise. Täyttä tasoitusta ei antaisi myöskään 13.♘g5 ♙g4 14.♞d2 f6 15.♘ge4 c6.

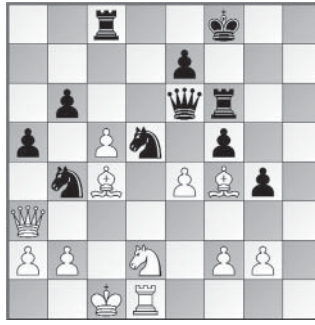
13...c6 14.hxg6 hxg6 15.♞d2 f6 16.♔e4 b6 17.♙e2 ♖c8 18.♞h4 ♔f7 19.♞d1 g5 20.♞h2 g4 21.♘fd2

21...c5! 22.dxc5 f5 23.♞xh6

Pakon sanelema mutta riittämätön laadunuhraus. Näin siis valkean vaivalla avaama h-linja jää mustan haltuun!

23...♞xh6 24.♘g5+ ♔f8 25.♘xe6+ ♖xe6 26.♙c4 ♖c8 27.♙f4 ♖f6 28.e4

28...♖xc5 29.exd5 ♖xd5 30.b3 ♖d4 31.♙e3 ♖c3+ 0-1

Gelfandin oikea-aikainen vastaisku keskustassa antoi hänelle edun ja lopulta kauniin voiton Mamedjarovista kolmannessa ottelupelissä.

SISILIALAINEN PUOLUSTUS (B87)

♔ Šabrijar Mamedjarov

♔ Boris Gelfand

1.e4 c5 2.♘f3 d6 3.d4 cxd4 4.♘xd4 ♘f6 5.♘c3 a6 6.♙c4 e6 7.♙b3 b5 8.0-0 ♙e7 9.♖f3 ♖c7 10.♖g3 0-0 11.♙h6 ♘e8 12.♞ad1 ♙d7 13.f4 ♘c6 14.f5 ♘xd4 15.♞xd4 ♔h8 16.♙e3 ♘f6 17.♖h3

Valkea painostaa e6:ta, ja esimerkiksi 17...♖c8 18.e5!? voisi antaa hyökkäystä, joten on vastaiskun paikka!

17...d5!

Tavanomainen 17...e5 voisi saada vastauksen 18.♘d5!? ♘xd5 19.♞xd5 ♙c6 20.c3 a5 21.a3, ja ottaapa musta sitten laadun heti, myöhemmin tai ei ollenkaan, hänen torninsa eivät oikein pääse peliin.

18.e5!

Jatkossa 18.exd5 exf5 valkean hyökkäys olisi hyökätty.

18...♖xe5 19.♞h4 ♖fc8

20.♔h1?!

Uhkaa voimakkaasti 21.♙d4, mutta on ilmeisesti ratkaiseva virhe. Koneen ehdottama hurja pelitapa 20.♙g5 ♘g8 21.♙xf6 ♖xf6 22.♞xh7 g6 23.g4 johtaisi hyvin kaksiteräiseen asemaan, jossa valkealla on todellista hyökkäystä. Seuraavan laadunuhrauksen valkea oli ilmeisesti aliarvioinut.

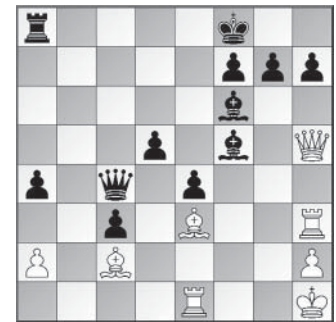
20...♖xc3! 21.bxc3 ♖xc3

Valkean hyökkäys on lopussa (tai eihän se oikein kerinnyt alkamaan-kaan) ja musta hallitsee lautaa.

22.♞d4 a5 23.♞d3 ♖c6 24.c3 a4 25.♙c2 e5 26.♙g5 b4 27.♖h4 bxc3 28.♞h3

Torni ja daami vaihtoivat paikkaa, mutta tämäkin rynnistys torjutaan.

28...♘g8 29.♞e1 e4 30.g4 ♔f8 31.♙e3 ♖c4 32.g5 ♙xf5 33.gxf6 ♙xf6 34.♖h5

34...♙g6!

Kyllä kai torninkin olisi voinut lyödä, mutta nyt mustan kuningas asema on niin luja, ettei valkealle viitsi edes yrittää keksiä mitään.

35.♖g4 ♖xa2 36.♙b1 ♖c4 37.♖g2 a3 38.♙a2 ♖c6 39.♖g3 ♖b8 0-1

Grištsukin ja Aronianin ottelun normaalikestoiset pelit päättyivät

SKSL tiedottaa

Valmennuskausi 2011–2012

Syksyllä alkaa uusi valmennuskausi. Shakkiliitto tarjoaa internetin kautta toteutettavaa valmennusta, joka on korvausta vastaan kaikkien kiinnostuneiden saatavilla. Kolmena viime valmennuskautena valmentaja on ollut virolainen kansainvälinen mestari ja Fide-valmentaja Kalle Kiik. Tätä kirjoitettaessa valmennuksen kilpailutus on juuri päättymässä.

Kokemukset ja lausunnot viime kausien valmennuksesta ovat olleet hyvin myönteisiä, joten kannattaa harkita tätä mahdollisuutta oman tai kerhon nuorten shakkitaidon kehittämiseksi. Viikoittain valmennusta oli kaksi tuntia alkaen torstaina klo 18.30.

Alkavana kautena aikoihin ja muihin yksityiskohtiin voi tulla muutoksia tai maksuihin lisäalennuksia. Niistä ja muistakin asioista lisää tietoa liiton verkkosivuilta, shakkifoorumilta ja toimistosta.

JSM 2011–2012

JSM-kilpailu 2011–2012 alkaa 17.9. pelattavalla ensimmäisellä kierroksella. Kilpailun ohjelma, tulostaulukot, joukkueiden kokoonpanot sekä tiedotteet joukkueille ovat internetissä www.shakki.net/sksl/jsm11/index.htm.

Yhteydenpito kilpailua koskevista asioista onnistuu parhaiten sähköpostilla osoitteeseen jsm1112@shakki.net.

Lisenssi

JSM:n pelaajilla on oltava voimassa-oleva pelaajalisenssi. Ellei verkon se-

lollistalla ole pelaajan nimen kohdalla L-merkintää, niin koko kauden JSM-peleihin oikeuttava joukkuelisenssi maksaa 20 €. II ja III divisioonassa kokeillaan 50 € maksavaa joukkuekohtaista lisenssiä, jolla joukkueen lisenssittömät pelaajat voivat pelata tämän kilpailun.

Vuoden 2011 jälkimmäisellä puolella kannattaa muistaa mahdollisuus ostaa ns. loppuvuoden lisenssi. Se on voimassa seuraavan vuoden loppuun. Lisenssi oikeuttaa myös *Suomen Shakkiin*. Lisenssihuolet ovat näin ohitse pitkäksi aikaa 90 € hinnalla. Jos kysymyksessä on uusi lisenssinhaltija, niin hänestä on toimitettava osoitetiedot *Suomen Shakin* lähettämistä varten.

Kaikki liitolle osoitetut maksut maksetaan samalle pankkitilille 205918-14718.

Muistutuksia

Anomukset vuoden 2012 selokelpoisiksi kilpailuiksi on lähetettävä viimeistään 30.9.2011 liiton toimistoon.

Kerhosen syyskokous pidetään 30.10.2011 Shakkikodissa Helsingissä. Kokouskutsu lähetetään kerhoille ja julkaistaan liiton verkkosivuilla. Kerhot voivat tehdä hallitukselle esityksiä kokouksessa käsiteltävistä asioista viimeistään elokuun loppuun mennessä.

Kilpailujen tulokset tulee lähettää *Suomen Shakin* päätoimittajalle, selolaskijalle ja liiton toimistoon. Sähköpostiosoitteet ovat marko.tauriainen@suomenshakki.fi, mikko.markkula@pp.inet.fi ja sksl@kolumbus.fi

Kilpailujen kutsut tulee lähettää *Suomen Shakkiin* ja liiton toimistoon.

Osoitteenmuutokset tulee tehdä liiton toimistoon, josta ne toimitetaan edelleen myös *Suomen Shakkia* varten.

Hyvää shakkisyksyä!

| KILPAILUKALENTERI |

- 34 26.–28.8. HSK:n XII syysturnaus (Helsinki)
- 35 3.9. Suomen Cup, välierät
- 3.9. Nopean shakin HM (Helsinki, HSL)
- 3.–4.9. Avoin Pohjois-Suomen mestaruus (Oulu, OSS)
- 4.9. Suomen Cup, loppu- ja pronssiottelu
- 36 9.–11.9. Garden viikonlopputurnaus (Helsinki)
- 10.9. Nopean shakin kilpailu (Loimaa, LoimSK)
- 11.9. Kaakonketju (Kuusankoski, PoKS)
- 37 17.–18.9. JSM
- 38 24.–25.9. TUL:n avoin mestaruus (Pori, PSY)
- 24.9. Kaakonketju (Mikkeli, MikkSK)
- 39 1.–2.10. JärVSK:n viikonlopputurnaus (JärVSK)
- 1.–2.10. Vaasan turnaus (VSS)
- 40 8.10. Avoin Pohjois-Suomen nopean shakin mestaruus (Oulu, OSS)
- 8.–9.10. Lahden viikonlopputurnaus (LahS)
- 8.–9.10. Koululaisten HM (Helsinki, HSL)
- 41 10.–13.10. Joukkuepikashakin HM (Helsinki, HSL)
- 15.–16.10. JSM
- 42 22.10. Remin syysturnaus (Vantaa)
- 23.10. Turun avoin pikapelimestaruus (TuTS)
- 43 29.–30.10. Koululaisten SM (Tampere, TammerSh)
- 29.–30.10. Tammer-Shakin turnaus (Tampere)
- 30.10. Kerhosen kokous (Helsinki, SKSL)
- 44 5.–6.11. SaSK:n viikonlopputurnaus (SaSK)
- 5.–6.11. Raahen viikonlopputurnaus (RaahLi)
- 45 7.11.–5.12. Shakkikotiturnaus (5 kierrosta, maanantaisin, Helsinki, HSL)
- 11.–13.11. KapsSK:n turnaus (Helsinki)
- 46 19.–20.11. JSM
- 47 25.–27.11. TuTS:n viikonlopputurnaus (Turku)
- 48 3.12. Kaakonketju (Imatra, ImSh-48)
- 3.–4.12. OSS:n turnaus (Oulu)
- 49 6.12. Nopean shakin turnaus (Helsinki, ESK)
- 9.–11.12. X:n viikonlopputurnaus (Helsinki)
- 50 17.12. Joulukilpailu (Turku, TuTS)
- 52 27.12.–9.1. HM-turnaus (Helsinki, HSL)

SHAKKIJÄRJESTÖJÄ • Suomen Keskusshakkiliitto ry – www.shakkiliitto.fi – pj. Tuomo Halmeenmäki, 045 1295683, tuomo.halmeenmaki@gmail.com – toiminnanjohtaja Jorma Paavilainen, Henry Fordinkatu 5 C, 00150 Helsinki, 044 3264130, sksl@kolumbus.fi – pankkiyhteys Nordea 205918–14718 • Suomen Kirjeshakkiliitto ry – www.shakki.net/liitot/skl – pj. Heikki Arppi, 050 5508304, heikki.arppi@kolumbus.fi • Suomen Tehtävieniekat ry – www.sci.fi/~stniekat – pj. Jorma Paavilainen, 044 3264130 email: jomapa@kolumbus.fi

PELAAJALISENSSI 2011 A-lisenssi 60 €; perhelisenssi 40 €; nuorten (1991–94) A-lisenssi 40 € ja perhelisenssi 30 €; varhaisnuorten (1995–) A-lisenssi 20 € ja perhelisenssi 10 €.

A-lisenssiin kuuluu *Suomen Shakki* lisenssin voimassaolon ajan. Lisenssi on voimassa kalenterivuoden loppuun. A-lisenssiin kuuluva *Suomen Shakki* lähetetään maksukuukaudesta alkaen. Joukkuelisenssi maksaa 20 €, ja sillä saa pelata yhden joukkuekilpailun loppuun saakka. Joukkuelisenssi on pelaajakohtainen. Loppuvuoden lisenssi on 1.7.–31.12. osettava pelaajalisenssi, joka maksaa vuosilisenssin hinnasta + 50 % vuosilisenssin hinnasta. Aikuisten loppuvuoden lisenssi siis 90 €, nuorten 60 € ja varhaisnuorten 30 €. Loppuvuoden lisenssi on voimassa ostohetkestä seuraavan kalenterivuoden loppuun. Lisenssinhaltijan on kuuluttava johonkin SKSL:n jäsenseuraan. Lisenssiä ei vaadita henkilökohtaisessa kilpailussa pelaajalta, jolla ei ole virallista seloa, ts. luku perustuu enintään 10 peliin. Kertalisenssi henkilökohtaiseen kilpailuun on 20 € (nuorilta 10 €). Seuranvaihtomaksu on 10 €.

SELOLASKENTA Selolaskentamaksu on 5 € / pelaaja (nuorilta 2,50 €). Nopea shakki ja pikashakki 1,50 €. Maksua ei peritä SM-kilpailuista. Selolastappynnot osoitetaan selolaskijalle.

JÄSENMAKSUT Kerhosen jäsenmaksu liitolle on 6 € aikuisilta ja 4 € nuorilta (1991–). Minimijäsenmaksu 60 €.

KILPAILUJEN JÄRJESTÄJÄT Tulokset tulee lähettää välittömästi Suomen Shakkiin: Marko Tauriainen, Aakkulantie 17 B 12, 36220 Kangasala, marko.tauriainen@suomenshakki.fi; Suomen Keskusshakkiliitolle: Jorma Paavilainen, Henry Fordin katu 5 C, 00150 Helsinki, sksl@kolumbus.fi; selolaskentaan: Mikko Markkula, Satukuja 1 H 48, 02230 Espoo, mikko.markkula@pp.inet.fi. Tuloksista on käytävä ilmi kaikkien pelien tulokset ja pelaamatta jääneet pelit. Kaikkien toimihenkilöiden nimet ja tehtävät on mainittava.